

KABAI LÓRÁNT

rozmaringszag

talán semmi különös nem történik, ha ma önfel-
ledten táncol a néma, kutyát idomít vagy épp an-
golra tanít a bolond, esetleg mint akkor, több év-
nek előtte, mikor egy nap volt, hogy nem mon-
d-
tam csütörtököt, szerdára péntek jött, és mintha
mi sem történt volna, észre se vettem, csak a
ködverést, csak a fellengzős, mindent magába ök-
lelő szürke szítalást.

metatézis

hát mi az isten, depressziós az ördög? a tézisre
eszmélek, az afázia az ördög litániája, antitézis a
természet, és a vér igen különös nedv, a szinté-
zisben önmagára talál a szellem, de meglehet,
észre sem veszed, hogy láthatatlan vagy, önmagát
elveszítő lélek, miközben véren vesz meg – és az
ördög maga nem dadog.

protézis

„az ördög a részletekben, félmondatokban, szán-
dékokban rejlik. a szándékban erőt felfedezhet-
némi önös érdek. a félmondatok nem tetszenek. a
részletek súlyos egészzé állnak össze. meg is
vagy, kidoblak. a faszom sem akar semmit tőled.”
e mondatokat tegnap olvastam, miközben már
épp arra gondoltam, le kéne végre pörögni az ör-
dögről, csak hát folyamatosan kapom az utánpót-

lást ördögügyben – *mint aki halkán belelépett.* de hát az ördög ott van a készletekben is, a szándékban felfedezhető az önös nemi érdek; félmegoldások nem kellenek, „mindenki menjen a, mert elmehet”. pompásan keserű nevetés, harsány, mint a tonikvíz, kiváló mankók, kézre eső pótlások, mind ama tételt készítik elő és támogatják, melyet elgondolni is bűn, hiába a jó szándékkal kikövezett sárga út, kimondani pedig tilos.

